ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 1997 *

Στην υπόθεση Τ-117/95,

N. Corman SA, εταιρία βελγικού δικαίου, με έδρα το Goé-Limbourg (Βέλγιο), εκπροσωπουμένη από τη Lucette Defalque, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Gérard Berscheid, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 455/95 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1995, για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1547/87 και (ΕΟΚ) 1589/87 όσον αφορά την αγορά βουτύρου από τους οργανισμούς παρεμβάσεως και των κανονισμών (ΕΟΚ) 2191/81 και (ΕΟΚ) 570/88 όσον αφορά τη χορήγηση ενισχύσεως για την αγορά βουτύρου και την πώληση με μειωμένη τιμή βουτύρου σε ορισμένες κατηγορίες καταναλωτών και βιομηχανιών (ΕΕ L 46, σ. 31),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio Gonzáles, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 5ης Νοεμβρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

1 Στο πλαίσιο μέτρων για την προώθηση της καταναλώσεως βουτύρου, η Επιτροπή εξέδωσε στις 16 Φεβρουαρίου 1988 τον κανονισμό (ΕΟΚ) 570/88, για την πώληση σε μειωμένη τιμή βουτύρου και τη χορήγηση ενισχύσεως στο βούτυρο και το συμπυκνωμένο βούτυρο που προορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής (ΕΕ L 55, σ. 31, στο εξής: κανονισμός 570/88).

2 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού διευκρινίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να τύχει ενισχύσεως το βούτυρο ή το συμπυκνωμένο βούτυρο.

3 Όπως είχε αρχικώς, το άρθρο αυτό όριζε:

«Πραγματοποιείται, κάτω από τις προβλεπόμενες στον παρόντα κανονισμό συνθήκες, η πώληση βουτύρου που αγοράσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 και εισήλθε σε αποθεματοποίηση πριν από ημερομηνία που πρόκειται να καθορισθεί, καθώς και η χορήγηση ενίσχυσης για τη χρησιμοποίηση βουτύρου και συμπυκνωμένου βουτύρου που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο.

Της ενίσχυσης μπορούν να τύχουν μόνο:

α) το βούτυρο που ανταποκρίνεται, στο κράτος μέλος παραγωγής, στον ορισμό και στην κατάταξη που εμφαίνονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68 και του οποίου η συσκευασία φέρει ανάλογη σήμανση·

β) το συμπυκνωμένο βούτυρο που έχει παραχθεί, σύμφωνα με το άρθρο 10, από βούτυρο ή κρέμα που ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του παραρτήματος IV.»

4 Κατά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού 570/88, το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1968, περί καθορισμού των γενικών κανόνων που διέπουν τα μέτρα παρεμβάσεως στην αγορά του βουτύρου και της κρέμας γάλακτος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 116, στο εξής: κανονισμός 985/68), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2714/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/008, σ. 220, στο εξής: κανονισμός 2714/72), και από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1897/87 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1987 (ΕΕ L 182, σ. 35), είχε ως εξής:

«1. Οι οργανισμοί παρεμβάσεως αγοράζουν μόνο βούτυρο, το οποίο:

α) παράγεται από εγκεκριμένη επιχείρηση·

β) ανταποκρίνεται στον [ορισμό] και στην ταξινόμηση που αναγράφονται στην παράγραφο 3, στοιχεία α' και β', αντιστοίχως·

(...)

2. Μέχρι την ημερομηνία θέσεως σε εφαρμογή των διατάξεων που εθεσπίσθησαν δυνάμει του άρθρου 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68, μία επιχείρηση εγκρίνεται μόνο αν παρασκευάζει βούτυρο, το οποίο ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3, στοιχεία α' και β'.

3. Μέχρι την ημερομηνία που προβλέπεται στην παράγραφο 2, το βούτυρο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει:

α) να έχει την ακόλουθη σύνθεση και χαρακτηριστικά:

αα) — να έχει ελάχιστη περιεκτικότητα σε βουτυρικά λίπη 82 % κατά βάρος,

— να έχει μέγιστη περιεκτικότητα σε ύδωρ 16 % κατά βάρος,

— να έχει παρασκευαστεί από [όξινη κρέμα]

ή

ββ) — να έχει ελάχιστη περιεκτικότητα σε βουτυρικά λίπη 82 % κατά βάρος,

— να έχει μέγιστη περιεκτικότητα σε ύδωρ 16 % κατά βάρος,

— να έχει παρασκευαστεί από γλυκεία [κρέμα].

β) να έχει ταξινομηθεί:

— ως "beurre marque de contrôle" όσον αφορά το βελγικό βούτυρο,

(...)»

5 Το άρθρο 9 του κανονισμού 570/88 προέβλεπε επίσης τη δυνατότητα χορηγήσεως ενισχύσεως «στην περίπτωση που το συμπυκνωμένο βούτυρο ή το βούτυρο, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο προσθήκης ή όχι των χρωστικών ουσιών, ενσωματών[εται] σε ενδιάμεσο στάδιο σε προϊόντα εκτός των τελικών προϊόντων και σε εγκατάσταση άλλη από αυτή της τελικής μεταποίησης». Εξαρτούσε την ενίσχυση αυτή από ορισμένες προϋποθέσεις σχετικές, μεταξύ άλλων, με την έγκριση της εγκαταστάσεως εντός της οποίας έγινε η μεταποίηση των ενδιαμέσων αυτών προϊόντων και με την υποχρέωση να αναγράφεται επί της συσκευασίας η ένδειξη «ενδιάμεσο προϊόν».

6 Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1813/93 της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 166, σ. 16, στο εξής: κανονισμός 1813/93), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Αυγούστου 1993. Στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού επισημαίνεται ότι διαπιστώθηκαν αποκλίσεις κατά την ερμηνεία της εννοίας των ενδιαμέσων προϊόντων σε ορισμένα κράτη μέλη, οι οποίες καθιστούν αναγκαίο τον καθορισμό κριτηρίων που να επιτρέπουν αντικειμενικότητα και διαφάνεια κατά την αναγνώριση της ταυτότητας των προϊόντων αυτών.

7 Έτσι, ο κανονισμός 1813/93 εισήγαγε στο άρθρο 9 του κανονισμού 570/88 την υποχρέωση εγκρίσεως αυτών τούτων των ενδιαμέσων προϊόντων, εγκρίσεως η οποία εξαρτάται από την απόδειξη ότι το στάδιο των ενδιαμέσων αυτών προϊόντων δικαιολογείται για την παρασκευή των τελικών προϊόντων.

8 Ο κανονισμός 1813/93 εισήγαγε επίσης στον κανονισμό 570/88 το άρθρο 9α, το οποίο έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, τα ενδιάμεσα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 9 είναι προϊόντα άλλα από τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0401 και 0405.

Εντούτοις:

α) θεωρούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα τα προϊόντα των οποίων η περιεκτικότητα σε βουτυρική λιπαρή ουσία είναι 82 % τουλάχιστον και τα οποία παράγονται αποκλειστικώς από το συμπυκνωμένο βούτυρο που αναφέρεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', σε μεταποιητική εγκατάσταση προς τούτο εγκεκριμένη σύμφωνα με το άρθρο 10, εφόσον έχουν προστεθεί σε αυτά οι ιχνηθέτες που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1· σ' αυτή την περίπτωση η καταβαλλόμενη ελάχιστη τιμή πώλησης και το μέγιστο ποσό της χορηγούμενης ενίσχυσης ισούνται αντιστοίχως προς την ελάχιστη τιμή πώλησης και προς το μέγιστο ποσό ενίσχυσης που έχουν καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 18 για το ιχνηθετημένο βούτυρο περιεκτικότητας σε λιπαρή ουσία 82 %·

β) δεν θεωρούνται ως ενδιάμεσα προϊόντα τα μείγματα που αναφέρονται στο παράρτημα VIII.»

9 Ο σκοπός του νέου αυτού άρθρου συνίσταται στο να καθοριστούν τα παραγόμενα με βάση το συμπυκνωμένο βούτυρο προϊόντα που μπορούν να θεωρηθούν ως ενδιάμεσα προϊόντα και να τύχουν της ενισχύσεως που προβλέπεται για τα προϊόντα αυτά στον κανονισμό 570/88.

10 Το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2443/93 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 1993 (ΕΕ L 224, σ. 8), ο οποίος έχει εφαρμογή από 1ης Αυγούστου 1993, τροποποίησε τον κανονισμό 570/88 ως εξής:

«Η εισαγωγική φράση του άρθρου 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 570/88 ["Της ενίσχυσης μπορούν να τύχουν μόνο:"] αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"Με την επιφύλαξη του άρθρου 9α, στοιχείο α', ενίσχυση λαμβάνουν μόνον:"»

11 Η αιτιολογία της τροποποιήσεως αυτής περιέχεται στην πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού, στην οποία επισημαίνεται ότι:

«(...) υπάρχει ασάφεια όσον αφορά τη διατύπωση της αίτησης ενίσχυσης για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 9α, στοιχείο α', λαμβανομένου υπόψη του κειμένου του άρθρου 1· (...) πρέπει για λόγους νομικής ασφάλειας, να ορισθεί σαφώς, με ισχύ από την 1η Αυγούστου 1993, ότι για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 9α, στοιχείο α', ακόμη και αν τα προϊόντα αυτά δεν καλύπτονται από το άρθρο 1, μπορεί να υποβληθεί αίτηση για χορήγηση ενίσχυσης και πρέπει να αντιστοιχεί στην ενίσχυση που ισχύει για το ιχνηθετημένο βούτυρο με περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες 82 %».

12 Το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 455/95 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1995, για τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1547/87 και (ΕΟΚ) 1589/87 όσον αφορά την αγορά βουτύρου από τους οργανισμούς παρεμβάσεως και των κανονισμών (ΕΟΚ) 2191/81 και (ΕΟΚ) 570/88 όσον αφορά τη χορήγηση ενισχύσεως για την αγορά βουτύρου και την πώληση με

μειωμένη τιμή βουτύρου σε ορισμένες κατηγορίες καταναλωτών και βιομηχανιών (ΕΕ L 46, σ. 31, στο εξής: επίμαχος κανονισμός), ο οποίος έχει εφαρμογή από 1ης Μαρτίου 1995, τροποποίησε τον κανονισμό 570/88, για να εξαρτήσει τη χορήγηση ενισχύσεως από την προϋπόθεση να παράγεται το βούτυρο απ' ευθείας και αποκλειστικώς από παστεριωμένη κρέμα.

13 Κατόπιν της τροποποιήσεως αυτής, το νέο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88 ορίζει:

«α) το βούτυρο που παράγεται απευθείας και αποκλειστικά από παστεριωμένη κρέμα και ανταποκρίνεται στους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 και στις απαιτήσεις της εθνικής κλάσης ποιότητας που εμφαίνονται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) 454/95 στο κράτος μέλος παρασκευής, και του οποίου η συσκευασία φέρει ανάλογη σήμανση.»

14 Ο αναφερόμενος στην τελευταία διάταξη κανονισμός (ΕΚ) 454/95 της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 1995, περί των λεπτομερειών εφαρμογής των παρεμβάσεων στην αγορά του βουτύρου και της κρέμας γάλακτος, αντικατέστησε εν μέρει τον κανονισμό 985/68, ο οποίος καταργήθηκε, από 1ης Μαρτίου 1995, από τον κανονισμό (ΕΚ) 2807/94 του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 1994, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 298, σ. 1). Στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού 454/95 αναφέρεται σχετικά με το βελγικό βούτυρο: «beurre de laiterie· qualité extra· melkerijboter· extra kwaliteit».

Το ιστορικό της διαφοράς

15 Η προσφεύγουσα, εταιρία βελγικού δικαίου, ανήκει σε έναν γαλλικό γαλακτοκομικό όμιλο. Από το 1959 αναπτύσσει τεχνικές μεθόδους παρασκευής βουτύρου. Οι εργασίες της στον τομέα αυτόν την οδήγησαν στην παρασκευή, από το 1987, του πρώτου της «βουτύρου τεχνικής επεξεργασίας».

16 Το νέο αυτό προϊόν, το BITA (τεχνολογικώς προσαρμοσμένο βιομηχανικό βούτυρο), αναπτύχθηκε μέσω μιας μεθόδου που στηρίζεται στην επιλογή των πρώτων υλών, στην κατάτμηση των λιπαρών ουσιών και στην επανένωση των διαφόρων τμημάτων αναλόγως της επιθυμητής τεχνικής ποιότητας. Οι χρησιμοποιούμενες από την προσφεύγουσα πρώτες ύλες — 65 % βούτυρο και 35 % κρέμα — αρχικώς συμπυκνώνονται. Η κατά τον τρόπο αυτόν λαμβανομένη αμιγής λιπαρή ουσία αποθηκεύεται. Στη συνέχεια κατατέμνεται και, μετά, τα διάφορα τμήματα επανενώνονται αναλόγως του παρασκευαστέου προϊόντος και της επιδιωκομένης εφαρμογής (π.χ. παρασκευή προϊόντων χαμηλού σημείου τήξεως για τα καταστήματα πωλήσεως παγωτών και υψηλού σημείου τήξεως για τα καταστήματα πωλήσεως γλυκισμάτων αρτοποιίας).

17 Η μέθοδος αυτή παρέχει τη δυνατότητα να παρασκευαστεί τυποποιημένο βούτυρο που περιέχει 82 % λιπαρές ουσίες, 16 % ύδωρ και 2 % ξηρά άνευ λίπους ουσία γάλακτος, το οποίο είναι πολύ σταθερής ποιότητας και έχει μεγάλη ζήτηση από τους παρασκευαστές ειδών ζαχαροπλαστικής, καθότι, επί πλέον, μπορεί να χρησιμοποιηθεί στις αυτόματες βιομηχανικές γραμμές εξωθήσεως των παρασκευαστών αυτών, οι οποίες έχουν σχεδιαστεί για τη μαργαρίνη.

18 Τα τεχνικής επεξεργασίας ή ανασυστημένα βούτυρα της προσφεύγουσας τυγχάνουν από το 1989 ενισχύσεως βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 570/88, το οποίο αφορά τα ενδιάμεσα προϊόντα.

19 Από 1ης Αυγούστου 1993, ημερομηνίας ενάρξεως της εφαρμογής του κανονισμού 1813/93, ο οποίος παρενέβαλε το άρθρο 9α στον κανονισμό 570/88, το τεχνικής επεξεργασίας βούτυρο της προσφεύγουσας μπορεί να τύχει της προβλεπομένης από τον δεύτερο κανονισμό ενισχύσεως μόνον υπό την προϋπόθεση ότι έχει ιχνηθετηθεί.

20 Ο στόχος που επιδιώκεται με την προσθήκη ιχνηθετών συνίσταται στο να προσδιορίζονται εύκολα τα προϊόντα, που αποτελούν αντικείμενο της κοινοτικής ενισχύσεως, μέσω μιας γεύσεως ή ενός χρώματος προκειμένου να αποτραπούν οι απάτες. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 570/88 επιβάλλει τη χρησιμοποίηση ζεύγους ιχνηθετών, το οποίο πρέπει να επιλεγεί μεταξύ τριών χημικών και πέντε οργανοληπτικών ιχνηθετών.

21 Κατά την προσφεύγουσα, οι ιχνηθέτες παρουσιάζουν μειονεκτήματα, οφειλόμενα στη γεύση και την οσμή τους. Για τον λόγο αυτόν, από την 1η Αυγούστου 1993, οπότε παρεμβλήθηκε στον κανονισμό 570/88 το άρθρο 9α το οποίο επιβάλλει την υποχρέωση προσθήκης ιχνηθετών στα σχετικά προϊόντα — ένα από τα οποία είναι το τεχνικής επεξεργασίας βούτυρο της προσφεύγουσας —, η προσφεύγουσα επιδίωξε να αναγνωριστούν από τις βελγικές αρχές τα τεχνικής επεξεργασίας βούτυρά της ως «beurre marque de contrôle», έτσι ώστε να μπορέσει να συνεχίσει να διαθέτει τα προϊόντα της στο εμπόριο στο πλαίσιο του κανονισμού 570/88 και να λαμβάνει την ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', αυτού.

22 Το 1990 και 1991, οι γαλλικές τελωνειακές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι μια βελγική εταιρία — δηλαδή η προσφεύγουσα — είχε εισαγάγει στη Γαλλία βούτυρο με 82 % βουτυρικά λίπη που είχε ανασυστηθεί με βάση το συμπυκνωμένο βούτυρο και ζήτησε για το προϊόν αυτό την ενίσχυση που προβλέπεται για τα ενδιάμεσα προϊόντα υπό την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού 570/88. Οι γαλλικές τελωνειακές αρχές ζήτησαν από την Επιτροπή να τους διευκρινίσει αν το εν λόγω βούτυρο μπορούσε να θεωρηθεί ως ενδιάμεσο προϊόν υπό την έννοια του νομοθετήματος αυτού.

23 Μετά μια πρώτη αρνητική απάντηση, η Επιτροπή, με τηλεομοιοτυπία της 10ης Ιουνίου 1991, ζήτησε πληροφορίες από το βελγικό Υπουργείο Γεωργίας. Με την τηλεομοιοτυπία αυτή, τόνισε ότι, κατ' αυτήν, το ανασυστημένο βούτυρο δεν πληροί τις προϋποθέσεις του κανονισμού 570/88, αλλά ότι ανέμενε το αποτέλεσμα της έρευνάς της.

24 Με τηλεομοιοτυπία της 1ης Ιουλίου 1991, το βελγικό Υπουργείο Γεωργίας πληροφόρησε την Επιτροπή ότι οι βελγικές ελεγκτικές αρχές εκτιμούσαν ότι το εν λόγω προϊόν πρέπει να θεωρηθεί ως ενδιάμεσο προϊόν σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 570/88. Στην τηλεομοιοτυπία αυτή είχε επισυναφθεί περιγραφή της μεθόδου παρασκευής και των χαρακτηριστικών του προϊόντος. Το προϊόν περιγράφεται ως «ενδιάμεσο προϊόν με 82 % βουτυρικά λίπη, το οποίο έχει προσαρμοστεί ειδικά για τη βιομηχανία ζύμης σε φύλλο (γλυκίσματα αρτοποιίας, παρασκευή φύλλου ζύμης) στη ζαχαροπλαστική, στην μπισκοτοποιία κ.λπ». Το προϊόν λαμβάνεται μετά από διάφορα στάδια, στα

οποία περιλαμβάνονται η κατάτμηση και η ανασύσταση. Η περιγραφή κατέληγε στο ότι το λαμβανόμενο προϊόν περιέχει 82 % βουτυρικά λίπη, 16 % ύδωρ και 2 % ξηρά άνευ λίπους ουσία γάλακτος και ότι, αν και αποτελεί «ενδιάμεσο προϊόν υπό την έννοια του κανονισμού 570/88, η σύνθεση αυτή είναι όμοια με τη σύνθεση του κλασικού βουτύρου».

25 Με τηλεομοιοτυπία της 3ης Ιουλίου 1991, η Επιτροπή πληροφόρησε τις γαλλικές τελωνειακές αρχές ότι το προϊόν σχετικά με το οποίο είχε ζητηθεί η συμβουλή της εξετάστηκε από τις βελγικές αρχές και μπορούσε να θεωρηθεί ως ενδιάμεσο προϊόν, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 570/88. Πρόσθεσε όμως: «Εντούτοις, σας επισημαίνω ότι το προϊόν δεν θεωρείται ως βούτυρο και ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ταξινομηθεί όπως το βούτυρο που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68.»

26 Με τηλεομοιοτυπία της 22ας Αυγούστου 1991, το βελγικό Υπουργείο Γεωργίας ανέφερε στην Επιτροπή τα εξής:

«Λάβαμε πληροφορίες σχετικά με την τηλεομοιοτυπία σας της 3ης Ιουλίου 1991 [την τηλεομοιοτυπία που η Επιτροπή απέστειλε στις γαλλικές τελωνειακές αρχές].

Από το περιεχόμενο της τηλεομοιοτυπίας αυτής συνάγομε ότι το σχετικό προϊόν μπορεί να θεωρηθεί ως ενδιάμεσο προϊόν και ότι τίποτε δεν εμποδίζει, εφόσον η ρύθμιση του κράτους μέλους παραγωγής το επιτρέπει, να φέρει το προϊόν αυτό, το οποίο είναι ανασυστημένο βούτυρο, την ονομασία βούτυρο (το βασιλικό διάταγμα της 6ης Μαΐου 1988, ειδικότερα δε το άρθρο 1, περιλαμβάνει στον ορισμό του βουτύρου το βούτυρο που παράγεται δι' ανασυστάσεως).

Εντούτοις, δεν μπορεί να καταταγεί σε μια από τις κατηγορίες του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68, δηλαδή να χαρακτηριστεί στο Βέλγιο ως "beurre marque de contrôle", και κατά συνέπεια δεν μπορεί, μεταξύ άλλων, να αγοραστεί στην παρέμβαση ή να αποτελέσει αντικείμενο συμβάσεως ιδιωτικής αποθεματοποιήσεως.

(...)».

27 Στις 28 Φεβρουαρίου 1994, παρά τα διαλαμβανόμενα στην τηλεομοιοτυπία αυτή, το παρασκευαζόμενο από την προσφεύγουσα βούτυρο τεχνικής επεξεργασίας ταξινομήθηκε από τις βελγικές αρχές ως «beurre marque de contrôle» στην κλάση «beurre de laiterie: qualité extra». Ως εκ τούτου, το τεχνικής επεξεργασίας βούτυρο της προσφεύγουσας, το οποίο ετύγχανε μέχρι τότε της ενισχύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 9α του κανονισμού 570/88, άρχισε να λαμβάνει την κοινοτική ενίσχυση του άρθρου 1 του κανονισμού 570/88, χωρίς να έχει γίνει ούτε τροποποίηση της εφαρμοστέας κοινοτικής ρυθμίσεως ούτε αλλαγή του σχετικού προϊόντος.

28 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 570/88, η χορήγηση της ενισχύσεως γίνεται κατά τη διαδικασία μονίμου διαγωνισμού, η οποία εξασφαλίζεται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως σε κάθε κράτος μέλος.

29 Από την έναρξη ισχύος του επίμαχου κανονισμού, το τεχνικής επεξεργασίας βούτυρο της προσφεύγουσας αποκαλείται «ενδιάμεσο προϊόν» και τυγχάνει της ενισχύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 9α του κανονισμού 570/88. Δεν υφίσταται διαφορά ποσού μεταξύ της ενισχύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 570/88 και αυτής που προβλέπεται στο άρθρο 9α του ίδιου κανονισμού. Η διαφορά έγκειται στο ότι το προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο 9α ως ενδιάμεσο προϊόν πρέπει να ενσωματωθεί απ' ευθείας στο τελικό προϊόν και να ιχνηθετηθεί, η δε συσκευασία του πρέπει να φέρει την ονομασία «ενδιάμεσο προϊόν». Αντιθέτως, το βούτυρο που αναφέρεται στο άρθρο 1 μπορεί να ενσωματωθεί είτε σε ενδιάμεσο είτε σε τελικό προϊόν. Αποτελεί το αντικείμενο λιγότερο αυστηρής διαδικασίας ελέγχου και μπορεί να φέρει την ονομασία «βούτυρο».

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

30 Με δικόγραφο που κατέθεσε 'στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Μαΐου 1995, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

31 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε, αφενός, να λάβει μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας βάσει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, ζητώντας από τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα, και, αφετέρου, να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στις 28 Ιουνίου και 2 Ιουλίου 1996, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή, αντιστοίχως, συμμορφώθηκαν προς όσα τους ζήτησε το Πρωτοδικείο.

32 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 5ης Νοεμβρίου 1996.

33 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 4, του επιμάχου κανονισμού·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

34 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— επικουρικώς, να απορρίψει το αίτημα ως αβάσιμο·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

35 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει τα πρακτικά των συνεδριάσεων της επιτροπής διαχειρίσεως κατά τις οποίες συζητήθηκε το κείμενο του επιμάχου κανονισμού.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος.

37 Το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 1, παράγραφος 4, του επιμάχου κανονισμού, απλώς και μόνον επιβεβαιώνει την προηγούμενη κατάσταση όσον αφορά την απαίτηση να έχει παρασκευαστεί από κρέμα το επιλέξιμο για την ενίσχυση βούτυρο. Για τα τελικά προϊόντα που αφορά το άρθρο 1 του κανονισμού 570/88, έπρεπε, στο πλαίσιο του καθεστώτος που ίσχυε πριν από τη βαλλόμενη τροποποίηση, να ανταποκρίνεται το βούτυρο, «στο κράτος μέλος παραγωγής, στον ορισμό και στην κατάταξη που εμφαίνονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68» και να φέρει «η

συσκευασία [του] ανάλογη σήμανση». Κατά την ανωτέρω διάταξη του κανονισμού 985/68, έπρεπε, όσον αφορά το βελγικό βούτυρο, να πρόκειται για βούτυρο ταξινομημένο ως «beurre marque de contrôle». Όμως, κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 570/88, έπρεπε επί πλέον το βούτυρο να ανταποκρίνεται σε ορισμένο ορισμό του βουτύρου. Ο ορισμός αυτός του βουτύρου είναι ο περιεχόμενος στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 985/68, το οποίο επιβάλλει την παρασκευή του βουτύρου από κρέμα, είτε γλυκεία είτε όξινη.

38 Ο σωρευτικός χαρακτήρας της προαναφερθείσας τεχνικής απαιτήσεως περί παρασκευής του βουτύρου από κρέμα (άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 985/68) και της απαιτήσεως περί ταξινομήσεως σε μια συγκεκριμένη κλάση (ίδια διάταξη, στοιχείο β') προκύπτει επί πλέον από το άρθρο 8, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 985/68 — όπως έχει διατυπωθεί με τον κανονισμό 2714/72 —, με αποτέλεσμα ο οργανισμός παρεμβάσεως να μπορεί να αγοράζει μόνο βούτυρο που πληροί τα δύο κριτήρια.

39 Όσο για το ανασυστημένο βούτυρο, όπως αυτό που παράγει η προσφεύγουσα, ο επίμαχος κανονισμός δεν άλλαξε σε τίποτε τήν προτέρα κατάσταση. Ειδικότερα, δεν μετέβαλε τις αναγκαίες προϋποθέσεις προκειμένου να μπορεί να τύχει κοινοτικής ενισχύσεως ένα ενδιάμεσο προϊόν όπως αυτό το είδος βουτύρου.

40 Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί σε καμία περίπτωση, ιδίως δε για να δικαιολογήσει το έννομο συμφέρον να στραφεί εναντίον της, να επικαλεστεί το ότι οι βελγικές αρχές, κατά τρόπο ασυμβίβαστο τόσο με την ισχύουσα τότε όσο και με την ισχύουσα τώρα ρύθμιση, ταξινόμησαν στην κλάση «extra» το ανασυστημένο βούτυρό της. Οι βελγικές αρχές ταξινόμησαν το 1994 το βούτυρο της προσφεύγουσας στην κλάση «extra», ενώ είχαν επίγνωση ότι το βούτυρο που έχει τα χαρακτηριστικά αυτά δεν μπορεί να ταξινομηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, όπως εξάλλου είχαν ρητώς αναγνωρίσει το 1991. Η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι είχε πληροφορηθεί τη γενομένη από τις βελγικές αρχές ταξινόμηση. Σε κανένα χρονικό σημείο δεν έλαβε γνώση των στοιχείων αυτών. Θεωρούσε πάντα ότι το ανασυστημένο βούτυρο δεν μπορεί να καταταχθεί ως βούτυρο σε μια από τις κατηγορίες του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68. Η άποψη αυτή ενισχύεται από το ότι το ίδιο προϊόν,

στο πλαίσιο του ίδιου κανονισμού, δεν μπορεί να θεωρηθεί και ως τελικό και ως ενδιάμεσο προϊόν. Υπό τις συνθήκες αυτές, ένα κράτος μέλος, που δεσμεύεται από το κοινοτικό δίκαιο όσον αφορά τον αποκλεισμό του ανασυστημένου βουτύρου από το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88, δεν μπορεί, μέσω μιας απλής μονομερούς ταξινομήσεως, να κατορθώσει να τύχει το ανασυστημένο βούτυρο της ενισχύσεως που προβλέπει η διάταξη αυτή και να διαφύγει της υποχρεώσεως ιχνηθετήσεως που επιβάλλει το άρθρο 9α του ίδιου κανονισμού.

41 Με τον σκοπό να προσδιορίζονται εύκολα τα προϊόντα που τυγχάνουν ενισχύσεως και να καταπολεμάται η απάτη, η προσθήκη ιχνηθετών προσδίδει στα προϊόντα μια ειδική γεύση ή ένα ειδικό χρώμα. Εντούτοις, ο κανονισμός 570/88 αφήνει στους επιχειρηματίες αρκετά ευρεία δυνατότητα επιλογής, καθόσον επιβάλλει τη χρησιμοποίηση ζεύγους ιχνηθετών που πρέπει να επιλεγούν μεταξύ τριών χημικών και πέντε οργανοληπτικών ιχνηθετών. Στην πραγματικότητα, η ιχνηθέτηση δεν πρέπει να δημιουργεί προβλήματα, καθόσον μάλιστα, στην περίπτωση της κρέμας, προϊόντος ιδιαιτέρως ευαισθήτου, προκύπτει ότι οι παραγωγοί και οι καταναλωτές αποδέχονται την ιχνηθέτηση. Ούτε η ονομασία «ενδιάμεσο προϊόν» πρέπει να είναι προβληματική για μια επιχείρηση η οποία, κατά τα όσα λέγει η ίδια, έχει ως κύρια πελατεία ειδικευμένες επιχειρήσεις. Αυτές εκτιμούν το προϊόν με κριτήριο τα τεχνικά χαρακτηριστικά του και καθόλου δεν αποτρέπονται από τον εν λόγω χαρακτηρισμό.

42 Κατά την Επιτροπή, ακόμη και αν υποτεθεί ότι πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις, όσον αφορά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι παρά επιβεβαιωτική πράξη, κατά της οποίας η προσφυγή ακυρώσεως είναι απαράδεκτη (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1988, 166/86 και 220/86, Irish Cement Ltd κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 6473, σκέψη 16).

43 Εν πάση περιπτώσει, το συμφέρον της προσφεύγουσας δεν είναι άμεσο, καθότι παρεμβάλλεται κατ' ανάγκη ένα μέτρο των εθνικών αρχών μεταξύ της προσβαλλομένης διατάξεως και της καταστάσεως που παρέχει στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να ζητήσει λυσιτελώς το ευεργέτημα της ενισχύσεως. Πέραν της προϋποθέσεως σχετικά με την προέλευση και την τεχνική φύση των πρώτων υλών, είναι πράγματι αναγκαίο να έχει ταξινομηθεί το προϊόν της προσφεύγουσας με θετική πράξη των βελγικών αρχών (και μάλιστα, εν προκειμένω, κατά παράβαση του κοινοτικού δικαίου) στην κλάση «extra». Επί πλέον, η χορήγηση της ενισχύσεως γίνεται κατά τη διαδικασία διαγωνισμού, ο

οποίος διοργανώνεται από κάθε οργανισμό παρεμβάσεως. Εφόσον η διαχείριση εξασφαλίζεται από τις εθνικές αρχές, η δράση τους είναι κατά συνέπεια αναγκαία.

44 Το προβαλλόμενο συμφέρον δεν είναι ούτε ατομικό. Η βαλλόμενη διάταξη έχει απολύτως γενικό, κανονιστικό χαρακτήρα και αποκλείει (ή, καλύτερα, επιβεβαιώνει τον αποκλεισμό) κάθε επιχειρηματία που δεν πληροί τις αντικειμενικές προϋποθέσεις, δηλαδή, ειδικά, την παρασκευή βουτύρου απευθείας και αποκλειστικώς από κρέμα. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, ναι μεν η προσφεύγουσα, σημαντική γαλακτοκομική επιχείρηση σε εθνικό επίπεδο, είναι ίσως ο μόνος επιχειρηματίας που παρασκευάζει το συγκεκριμένο προϊόν «BITA», εντούτοις πόρρω απέχει από το να είναι η μόνη επιχείρηση που παρασκευάζει ανασυστημένο βούτυρο στην κοινοτική αγορά. Εν προκειμένω, το μέτρο έχει εφαρμογή επί οποιουδήποτε επιχειρηματία που δεν χρησιμοποιεί νωπή κρέμα και εναρμονίζεται πλήρως με τον σκοπό της πράξεως, ο οποίος συνίσταται στο να διευκολυνθεί η διάθεση των αποθεμάτων και συγχρόνως να θεσπιστούν μέτρα κατά της απάτης. Για τον λόγο αυτόν, και σε αντίθεση με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-1853), την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα, αυτή δεν μπορεί να προβάλει την ύπαρξη ενός ενδεχομένου δικαιώματος που φέρεται ότι της στέρησε η Επιτροπή.

45 Απαντώντας στο επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, σε αντίθεση με τους ανταγωνιστές της, δεν έχει τη δυνατότητα να προμηθεύεται συστηματικά γάλα ή κρέμα, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ιδιαιτερότητα που επικαλείται. Η καθής δέχεται ότι μια επιχείρηση που δεν προβαίνει στη συλλογή γάλακτος εξαρτάται από την καθ' υπόθεσιν παρουσιάζουσα διακυμάνσεις κατάσταση της αγοράς, τουλάχιστον για τις ποσότητες που δεν μπορεί να προμηθευθεί εντός του ομίλου στον οποίο ανήκει. Ένας επιμελής επιχειρηματίας θα προσπαθούσε να προφυλαχθεί από την κατάσταση αυτή με συμβάσεις μακράς διαρκείας και θα διαφοροποιούσε τις πηγές εφοδιασμού του.

46 Η προσφεύγουσα φρονεί, στηριζόμενη στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, ότι ο επιχειρηματίας που εμπίπτει σε μια κοινοτική ρύθμιση μπορεί να αμφισβητήσει τη νομιμότητά της όταν αυτή δεν λαμβάνει υπόψη την ειδική κατάστασή του και καταλήγει στο να τον στερήσει ενός

δικαιώματος και να τον βλάψει, προ παντός όταν ο εν λόγω επιχειρηματίας θίγεται στη νομική του κατάσταση λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που τον διακρίνει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και τον εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον του αποδέκτη της πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62 Plaumann, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, συγκεκριμένα σ. 942, και Codorniu κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 20· διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 1993, Τ-476/93, FRSEA και FNSEA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. II-1187, σκέψη 20, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1994, Τ-489/93, Unifruit Hellas κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1201, σκέψη 21). Η προσφεύγουσα φρονεί ότι ανήκει σε «εξατομικευμένο κλειστό κύκλο» επιχειρηματιών των οποίων θίγονται τα ειδικά δικαιώματα (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1983, 231/82, Spijker κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2559, σκέψη 8, της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, C-152/88, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψη 10, και της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 17· διάταξη του Πρωτοδικείου της 20ής Οκτωβρίου 1994, Τ-99/94, Asocarne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. II-871, σκέψεις 20 και 21· απόφαση Unifruit Hellas κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 23).

47 Ο επίμαχος κανονισμός εισήγαγε την απαίτηση, για να είναι το βούτυρο επιλέξιμο για την ενίσχυση, να έχει παρασκευαστεί απ' ευθείας και αποκλειστικώς από κρέμα. Η απαίτηση αυτή δεν υφίστατο προηγουμένως στην κοινοτική ρύθμιση. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88, όπως είχε πριν από τον επίμαχο κανονισμό, όριζε ότι μπορούσε να τύχει της ενισχύσεως μόνο «το βούτυρο που ανταποκρίνεται, στο κράτος μέλος παραγωγής, στον ορισμό και στην κατάταξη που εμφαίνονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 985/68 και του οποίου η συσκευασία φέρει ανάλογη σήμανση» και ότι, κατά την ανωτέρω διάταξη του κανονισμού 985/68, έπρεπε μόνον, όσον αφορά το βελγικό βούτυρο, να πρόκειται περί βουτύρου ταξινομηθέντος ως «beurre marque de contrôle».

48 Οι νέες προϋποθέσεις που επιβλήθηκαν για την ενίσχυση στη χρησιμοποίηση βουτύρου για την παρασκευή ειδών ζαχαροπλαστικής ουδόλως αποτελούν επιβεβαίωση προηγουμένου μέτρου, καθότι, από της εγκαθιδρύσεως της κοινής οργανώσεως της αγοράς γάλακτος, το καθεστώς των παρεμβάσεων στη δημόσια αποθεματοποίηση ήταν πάντοτε διαφορετικό του καθεστώτος των κοινοτικών ενισχύσεων για τη χρησιμοποίηση βουτύρου σε διάφορους τομείς, και μεταξύ αυτών στον τομέα της παρασκευής ειδών ζαχαροπλαστικής και άλλων προϊόντων διατροφής. Ο στόχος της δημόσιας αποθεματοποιήσεως

συνίσταται στη διατήρηση της ποιότητας του βουτύρου με την εξασφάλιση πολύ ευνοϊκών όρων αποθεματοποιήσεως. Αντιθέτως, ο στόχος των κανονισμών περί διαθέσεως του βουτύρου συνίσταται στο να διευκολυνθούν οι δυνατές διέξοδοι του βουτύρου και, όσον αφορά το βούτυρο που χρησιμοποιείται για την παρασκευή ειδών ζαχαροπλαστικής, να υπάρξει ανταγωνισμός με τα φυτικά έλαια.

49 Η κοινοτική ρύθμιση δεν περιέχει ενιαίο ορισμό του βουτύρου, κατά τον οποίο το βούτυρο θα πρέπει να παρασκευάζεται αποκλειστικώς και απ' ευθείας από κρέμα. Παραδείγματος χάριν, ο ορισμός του βουτύρου που προορίζεται για εξαγωγή, ο οποίος περιέχεται στην τελωνειακή ονοματολογία, είναι διαφορετικός από αυτόν που επικαλέστηκε η Επιτροπή. Κατά συνέπεια, ο εφαρμοστέος εν προκειμένω ορισμός του βουτύρου πρέπει να αναζητηθεί στο συγκεκριμένο πλαίσιο του βουτύρου που προορίζεται για την παρασκευή ειδών ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής, δηλαδή στο πλαίσιο του κανονισμού 570/88, ο οποίος, πριν από την τροποποίησή του με τον επίμαχο κανονισμό, απαιτούσε μόνο να ανταποκρίνεται το βούτυρο, στο κράτος μέλος παρασκευής, στον ορισμό και την ταξινόμηση που περιέχονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68.

50 Ο επίμαχος κανονισμός εισήγαγε στην κοινοτική ρύθμιση στενότερο ορισμό του βουτύρου από τον περιεχόμενο στον ανωτέρας ιεραρχικής τάξεως κανονισμό (ΕΚ) 2991/94 του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 1994, για τον καθορισμό των κανόνων για λιπαρές ύλες για επάλειψη (ΕΕ L 316, σ. 2, στο εξής: κανονισμός 2991/94), ο οποίος περιλαμβάνει στον ορισμό του βουτύρου το ανασυστημένο βούτυρο. Το ανασυστημένο βούτυρο έτυχε ευνοϊκής αντιμετωπίσεως κατά τις συζητήσεις που οδήγησαν στην έκδοση του κανονισμού 2991/94. Όλες οι αντιπροσωπείες φρονούσαν ότι το προϊόν αυτό είναι και πρέπει να θεωρείται ότι είναι καλό βούτυρο. Για τον λόγο αυτόν, ο περί πραγματογνωμοσύνης βελγικός κανονισμός τροποποιήθηκε για να καταστεί δυνατή η ταξινόμηση του ανασυστημένου βουτύρου ως βουτύρου ποιότητας.

51 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, πριν από την τροποποίηση που έγινε με τον επίμαχο κανονισμό, το βούτυρο που παράγει πληρούσε όλες τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να τύχει της ενισχύσεως που προβλέπεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 570/88, καθότι, σε πλήρη συμφωνία με τη βελγική και την κοινοτική νομοθεσία, είχε επιτύχει από τις βελγικές αρχές την ταξινόμηση κατά το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68, δηλαδή την

ταξινόμηση του προϊόντος ως «beurre de laiterie· qualité extra». Συναφώς, ελλείψει κοινοτικής εναρμονίσεως, μόνο στο οικείο κράτος μέλος απόκειται να καθορίζει τα κριτήρια και τις μεθόδους ταξινομήσεως του βουτύρου.

52 Η προσφεύγουσα δέχεται ότι το ανασυστημένο βούτυρο μπορεί να θεωρηθεί και ως ενδιάμεσο προϊόν υπό την έννοια του άρθρου 9α του κανονισμού 570/88, αλλά υπενθυμίζει ότι η κοινοτική ρύθμιση απαιτεί την ιχνηθέτηση των ενδιαμέσων προϊόντων και ότι έχει την υποχρέωση να ονομάζει το προϊόν της «ενδιάμεσο προϊόν». Κατ' αυτήν, το άρθρο 9α θα έπρεπε να επιτρέπει επίσης τα μη ιχνηθετημένα είδη του ανασυστημένου βουτύρου και τη χρησιμοποίηση της ονομασίας βούτυρο, έστω και αν είναι απλούστερο και σαφέστερο να επιτραπεί το προϊόν στο πλαίσιο του άρθρου 1 του ίδιου κανονισμού. Η ιχνηθέτηση αφήνει πάντοτε μια χαρακτηριστική γεύση ή ένα χαρακτηριστικό χρώμα, και, για τον λόγο αυτόν, το προϊόν δεν εκτιμάται από τους πελάτες. Τόσο η ιχνηθέτηση όσο και η ονομασία του προϊόντος της ως «ενδιαμέσου προϊόντος» θα είχαν ως αποτέλεσμα να χάσει η προσφεύγουσα τη σημαντική πελατεία των μεγάλων βιομηχανιών παραγωγής οι οποίες θα στρέφονταν έκτοτε προς τους ανταγωνιστές που παρασκευάζουν το βούτυρο με την κλασική τεχνική της αποδάρσεως ή προς αυτούς που παρασκευάζουν μαργαρίνη. Τέλος, η ονομασία «ενδιάμεσο προϊόν» θα είχε αρνητικές επιπτώσεις όσον αφορά την εξαγωγή εκτός της Κοινότητας των προϊόντων που ενσωματώνουν το προϊόν της προσφεύγουσας.

53 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το προσβαλλόμενο μέτρο την αφορά άμεσα, καθότι κανένα μέτρο εκτελέσεως δεν είναι αναγκαίο και η πράξη τέθηκε σε ισχύ την 1η Μαρτίου 1995.

54 Θεωρεί επίσης ότι το προσβαλλόμενο μέτρο την αφορά ατομικά. Η προσφεύγουσα έχει ορισμένες ιδιαιτερότητες που τη διακρίνουν σε σχέση με τους ανταγωνιστές της. Είναι η μόνη επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που μεταποιεί βουτυρικά λίπη χωρίς να είναι με κανένα τρόπο συνδεδεμένη με «γαλακτοκομείο». Τούτο έχει μια σημαντική συνέπεια στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, δηλαδή την αντικειμενική αδυναμία να προμηθεύεται επαρκείς ποσότητες κρέμας για να εφοδιάζει τις βιομηχανικές της εγκαταστάσεις, τη στιγμή που, για την ετήσια παραγωγή της, έχει ανάγκη τριάμισι δισεκατομμυρίων λίτρων γάλακτος, κατανάλωση η οποία αντιστοιχεί κατά

προσέγγιση στην ετήσια βελγική παραγωγή. Επί πλέον, η κρέμα μεταφέρεται δύσκολα και διατηρείται για πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Σε αντίθεση, όμως, με τους ανταγωνιστές της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η προσφεύγουσα δεν έχει τη δυνατότητα τακτικής συλλογής γάλακτος κοντά στους τόπους παρασκευής.

55 Η δραστηριότητα της προσφεύγουσας στην Ευρώπη, η οποία αντιπροσωπεύει το 75 % του συνόλου των ετησίων πωλήσεών της, συνίσταται στη διάθεση στο εμπόριο του πλεονάσματος των παραγομένων στην Κοινότητα λιπαρών ουσιών, δηλαδή στην ανά έτος διάθεση στο εμπόριο μέχρι και 70 000 τόνων, επί ετησίας παραγωγής 450 000 τόνων στην Κοινότητα. Δεδομένου ότι οι πρώτες ύλες της αποτελούνται κατά μεγάλο μέρος από βούτυρο παρεμβάσεως, η προσφεύγουσα συμβάλλει έτσι στη μείωση των αποθεμάτων βουτύρου της Κοινότητας και στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, με την κατανομή των πλεονασμάτων της παραγωγής βουτύρου σε όλο το ημερολογιακό έτος.

56 Η προσφεύγουσα τονίζει μια άλλη ιδιαιτερότητα. Είναι η μόνη επιχείρηση της Ενώσεως που δρα κυρίως και σχεδόν αποκλειστικώς στον τομέα των βουτυρικών λιπών, ενώ, για τους ανταγωνιστές της, πρόκειται για δευτερεύουσα δραστηριότητα. Ειδικότερα, είναι η μόνη επιχείρηση της Ενώσεως που έχει πραγματοποιήσει εξαιρετικά μεγάλες επενδύσεις για την έρευνα και ανάπτυξη, οι οποίες της επέτρεψαν να εφεύρει μια μυστική μέθοδο κατατμήσεως, ανασυστάσεως και τυποποιήσεως του βουτύρου. Μετά την εφεύρεση αυτή, προέβη σε επενδύσεις στις εγκαταστάσεις παραγωγής, ώστε να μπορέσουν να επεξεργαστούν βούτυρο (πράγμα που καθιστά αναγκαία την προφύλαξη από τον κίνδυνο βακτηριδίων) και να παράγουν το απολύτως τυποποιημένο βούτυρο «τεχνικής επεξεργασίας» με 82 % λιπαρές ουσίες. Το προϊόν αυτό παρασκευάζεται από ένα μίγμα βουτύρου πρώτης ποιότητας έως 65 % και κρέμας έως 35 %. Κατά την προσφεύγουσα, οι εγκαταστάσεις της δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσουν μόνο με το ένα από τα δύο συστατικά. Επί πλέον, η αποκλειστική χρησιμοποίηση κρέμας δεν θα παρείχε τη δυνατότητα παραγωγής τυποποιημένου βουτύρου, καθότι η πυκνότητα της κρέμας δεν μπορεί να ελεγχθεί και ποικίλλει ανάλογα με την εποχή. Εξάλλου, η κρέμα μπορεί να διατηρηθεί μόνο για μικρό χρονικό διάστημα, ενώ σε μια παραγωγή όπως αυτή της προσφεύγουσας υπάρχει κάθε συμφέρον να εξασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της αγοράς του βουτύρου, η οποία έχει εποχιακές διακυμάνσεις τόσο από ποσοτικής όσο και από ποιοτικής απόψεως, ενώ η κατανάλωση των νοικοκυριών είναι γραμμική. Όμως, η εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς απαιτεί περιόδους αποθεματοποιήσεως, οι οποίες είναι δυνατές μόνο για το βούτυρο και όχι για την κρέμα.

57 Η επίδικη διάταξη έχει επιπτώσεις στο 30 % της παραγωγής της προσφεύγουσας. Το αιφνίδιο της τροποποιήσεως την περιήγαγε σε αδυναμία να αποσβέσει τις επενδύσεις της σχετικά με τις γραμμές παραγωγής, να τηρήσει τις υποχρεώσεις της και να προγραμματίσει τη χρησιμοποίηση των αποθεμάτων της βουτύρου.

58 Το νέο βούτυρο ανταγωνίζεται διάφορα έλαια φυτικής προελεύσεως με την τιμή του, εφόσον τυγχάνει κοινοτικής ενισχύσεως, και με την υφή του, η οποία επιτρέπει την πρόσβαση στις αυτόματες γραμμές εξωθήσεως οι οποίες έχουν σχεδιαστεί για τη μαργαρίνη. Επί πλέον, έχει ιδιότητες που εκτιμώνται ιδιαιτέρως από τους ζαχαροπλάστες και τους παρασκευαστές παγωτών. Έτσι, τα τελευταία δύο χρόνια πριν από την επίμαχη τροποποίηση, η προσφεύγουσα απέκτησε νέα μεγάλη πελατεία στον τομέα αυτόν. Η πελατεία αυτή αναζητεί βούτυρο ως βασικό προϊόν και όχι ως ενδιάμεσο προϊόν υπό την έννοια άλλων κανονισμών.

59 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι η ειδίκευσή της στον τομέα του βουτύρου είναι ιδιαιτέρως γνωστή τόσο στις βελγικές αρχές (των οποίων τρεις εκπρόσωποι επιβλέπουν επί μονίμου βάσεως την παραγωγή της) όσο και στις κοινοτικές αρχές. Εκπρόσωποι της Επιτροπής έχουν κατ' επανάληψη επισκεφθεί τις εγκαταστάσεις της, το δε Ελεγκτικό Συνέδριο αφιέρωσε, το 1988/1989, μια έκθεση για τον σχετικό τομέα. Γνωστοποίησε την άποψή της στο βελγικό Υπουργείο Γεωργίας, το οποίο τόνισε το σημείο αυτό κατά τις συναντήσεις εργασίας και τις συνεδριάσεις της επιτροπής διαχειρίσεως, όπου η τροποποίηση του κανονισμού εκτέθηκε από την Επιτροπή και συζητήθηκε με τους εθνικούς εκπροσώπους. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη την ιδιαιτερότητα αυτή της προσφεύγουσας.

60 Η προσφεύγουσα συνάγει από τα ανωτέρω ότι αυτή η πολύ ειδική πραγματική κατάσταση τη διακρίνει, όσον αφορά την επίδικη διάταξη, από οποιονδήποτε άλλον επιχειρηματία στον ίδιο τομέα και ότι ως εκ τούτου η προσφυγή της είναι παραδεκτή, ιδίως αν ληφθεί υπόψη η πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου (προπαρατεθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, σκέψη 19), κατά την οποία, ακόμη και αν η επίμαχη διάταξη έχει, λόγω της φύσεως και της εκτάσεως εφαρμογής της, κανονιστικό χαρακτήρα, καθότι έχει εφαρμογή εφ' όλων των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, εντούτοις δεν αποκλείεται να αφορά ατομικά ορισμένους από αυτούς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

61 Πρέπει να εξεταστεί, εκ προοιμίου, το τεχνικό ζήτημα του ορισμού του προϊόντος της προσφεύγουσας υπό το πρίσμα του κανονισμού 570/88.

62 Κατά την περιγραφή που παρέσχε η προσφεύγουσα, το επίμαχο προϊόν συντίθεται κατά 82 % από λιπαρές ουσίες, κατά 16 % από ύδωρ και κατά 2 % από ξηρά άνευ λίπους ουσία γάλακτος. Οι χησιμοποιούμενες πρώτες ύλες — 65 % βούτυρο και 35 % κρέμα — αρχικώς συμπυκνώνονται και η κατ' αυτόν τον τρόπο λαμβανομένη λιπαρή ουσία, δηλαδή συμπυκνωμένο βούτυρο, στη συνέχεια κατατέμνεται και ανασυστήνεται για να παραχθεί το BITA. Το προϊόν της προσφεύγουσας είναι, δηλαδή, ένα προϊόν περιεκτικότητας σε βουτυρικά λίπη τουλάχιστον 82 %, το οποίο παρασκευάζεται αποκλειστικώς από συμπυκνωμένο βούτυρο.

63 Η περιγραφή αυτή του επιμάχου προϊόντος αντιστοιχεί πλήρως στον ορισμό του ενδιαμέσου προϊόντος κατά το άρθρο 9α του κανονισμού 570/88 που εισήγαγε ο κανονισμός 1813/93.

64 Εξάλλου, η προσφεύγουσα ομολόγησε ότι το BITA μπορεί να θεωρηθεί ως ενδιάμεσο προϊόν υπό την έννοια του άρθρου αυτού και ότι ελάμβανε, από το 1989 μέχρι την ταξινόμησή του από τις βελγικές αρχές στις 28 Φεβρουαρίου 1994, την ενίσχυση που προβλέπεται στα άρθρα 9 και 9α του κανονισμού 570/88 υπέρ των ενδιαμέσων προϊόντων. Ομολόγησε επίσης ότι από της θέσεως σε ισχύ του επιμάχου κανονισμού το προϊόν εξακολουθεί να λαμβάνει την προβλεπόμενη στο άρθρο 9α ενίσχυση.

65 Εντούτοις, διαμαρτύρεται σχετικά με την ανάγκη προσθήκης ιχνηθετών και την υποχρέωση ονομασίας του προϊόντος ως «ενδιαμέσου προϊόντος».

66 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η ιχνηθέτηση, ο σκοπός της οποίας συνίσταται στην αποτροπή της απάτης, δεν αποτελεί αναγκαία μέθοδο παρασκευής του προϊόντος, αλλά προϋπόθεση που επιβάλλει το άρθρο 9α του κανονισμού 570/88 για να μπορεί το ενδιάμεσο προϊόν να λάβει την κοινοτική ενίσχυση που προβλέπει ο ως άνω κανονισμός. Συνεπώς, η μη ενσωμάτωση ιχνηθετών δεν μεταβάλλει αυτή ταύτη τη φύση του προϊόντος, αλλ' απλώς το καθιστά μη επιλέξιμο για την κοινοτική ενίσχυση.

67 Επί πλέον, η εισαχθείσα από τον κανονισμό 1813/93 απαίτηση ιχνηθετήσεως των προϊόντων που αφορά το άρθρο 9α ουδόλως επηρεάζεται από τον επίμαχο κανονισμό. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να την αμφισβητήσει στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

68 Το ίδιο ισχύει για την ονομασία «ενδιάμεσο προϊόν», η οποία δεν αποτελεί παρά συνέπεια του γεγονότος ότι το περιγραφόμενο στο άρθρο 9α προϊόν είναι ένα από τα «ενδιάμεσα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 9», για τα οποία ο κανονισμός 570/88 επέβαλε την ένδειξη «ενδιάμεσο προϊόν» από της θέσεώς του σε ισχύ.

69 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το προϊόν BITA της προσφεύγουσας είναι προϊόν που εμπίπτει στο άρθρο 9α του κανονισμού 570/88 και όχι στο άρθρο 1 του κανονισμού 570/88. Εφόσον ο επίμαχος κανονισμός τροποποίησε μόνο το δεύτερο άρθρο, έπεται ότι δεν αφορά το ενδιάμεσο προϊόν που παρασκευάζει η προσφεύγουσα.

70 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η ταξινόμηση στην οποία προέβησαν οι βελγικές αρχές είχε ως συνέπεια να υπαχθεί το προϊόν της στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 του κανονισμού 570/88. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα ομολόγησε, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η σύνθεση του προϊόντος δεν είχε καθόλου αλλάξει, αλλά ότι η ταξινόμηση από τις βελγικές αρχές οφειλόταν σε τροποποίηση του βελγικού κανονισμού περί πραγματογνωμοσύνης και στην άποψη που διαμορφώθηκε από τις συζητήσεις που οδήγησαν στην έκδοση του κανονισμού 2991/94, ο οποίος περιέχει πολύ ευρύτερο ορισμό του βουτύρου από τον περιεχόμενο στον κανονισμό 570/88. Όμως, το γεγονός ότι ένα ενδιάμεσο προϊόν μπορεί να χαρακτηριστεί ως

βούτυρο σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να μην τηρηθούν οι προϋποθέσεις που επιβάλλει το άρθρο 9α, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88, για να μπορέσει ένα προϊόν που αναφέρεται στο άρθρο αυτό να τύχει της προβλεπομένης από τον κανονισμό αυτόν ενισχύσεως.

71 Επί πλέον, από το κείμενο του άρθρου 1 του κανονισμού 570/88, όπως είχε πριν από τον επίμαχο κανονισμό και όπως τροποποιήθηκε με αυτόν, προκύπτει ότι τα προϊόντα που αφορά το άρθρο 9α, στοιχείο α', αποτελούν εξαίρεση από τη γενική απαγόρευση χορηγήσεως της προβλεπομένης στον κανονισμό 570/88 ενισχύσεως σε άλλα προϊόντα, εκτός από αυτά που εμπίπτουν στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο. Με την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2443/93, ο οποίος τροποποιεί την εισαγωγική πρόταση της τελευταίας διατάξεως (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 11), διευκρινίζεται, συναφώς, ότι ο σκοπός της παρεμβολής του άρθρου 9α, στοιχείο α', στον κανονισμό 570/88 είναι να καταστεί δυνατή η χορήγηση της ενισχύσεως που προβλέπεται στον κανονισμό 570/88 για τα προϊόντα που εμπίπτουν στο άρθρο αυτό, «ακόμη και αν τα προϊόντα αυτά δεν καλύπτονται από το άρθρο 1».

72 Επομένως, κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 570/88, ένα προϊόν που εμπίπτει στο άρθρο 9α, στοιχείο α', όπως το προϊόν της προσφεύγουσας, δεν είναι επιλέξιμο για την ενίσχυση που προβλέπεται για τα προϊόντα του άρθρου 1 του κανονισμού αυτού.

73 Ως εκ περισσού, πρέπει να θεωρηθεί ότι, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, η τροποποίηση του άρθρου 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88 απλώς και μόνο επιβεβαιώνει την προηγούμενη κατάσταση όσον αφορά την απαίτηση να έχει παρασκευαστεί από κρέμα το επιλέξιμο για την ενίσχυση βούτυρο.

74 Συγκεκριμένα, το προϊόν που εμπίπτει στο τελευταίο άρθρο ήταν, πριν από τη γενομένη με τον επίμαχο κανονισμό τροποποίηση, το βούτυρο που ανταποκρίνεται, στο κράτος μέλος παρασκευής, στον ορισμό και την ταξινόμηση που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68.

75 Το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88, παραπέμπει μεν ρητώς μόνο στο σχετικό με την ταξινόμηση του βουτύρου άρθρο 1, παράγραφος 3, *στοιχείο β'*, του κανονισμού 985/68, πλην όμως απαιτεί επίσης να ανταποκρίνεται το προϊόν σε κάποιον «ορισμό».

76 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 985/68 ορίζει:

«Οι οργανισμοί παρεμβάσεως αγοράζουν μόνο βούτυρο το οποίο:

(...)

β) ανταποκρίνεται στον [ορισμό] και στην ταξινόμηση που αναγράφονται στην παράγραφο 3, στοιχεία α' και β', αντιστοίχως».

77 Από τη διατύπωση αυτή συνάγεται ότι ο «ορισμός» του βουτύρου περιέχεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, *στοιχείο α'*, του κανονισμού 985/68, ενώ η ταξινόμηση προβλέπεται στο *στοιχείο β'* της ίδιας διατάξεως.

78 Στο πλαίσιο αυτό, παρ' όλον ότι το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 570/88 δεν παραπέμπει σωρευτικώς στις διατάξεις του άρθρου 1,

παράγραφος 3, *στοιχεία α΄ και β΄*, του κανονισμού 985/68, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο «ορισμός» στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α΄, του κανονισμού 570/88 είναι ο περιεχόμενος στο άρθρο 1, παράγραφος 3, *στοιχείο α΄*, του κανονισμού 985/68.

79 Ο ορισμός αυτός παραπέμπει στις τεχνικές προϋποθέσεις παρασκευής και συνθέσεως του βουτύρου. Ειδικότερα, προβλέπει την παρασκευή του από κρέμα, είτε γλυκεία είτε όξινη.

80 Συνεπώς, ο περιεχόμενος στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α΄, του κανονισμού 570/88 όρος «βούτυρο» έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο, όσον αφορά τα τεχνικά χαρακτηριστικά του βουτύρου που μπορεί να τύχει της προβλεπομένης από το άρθρο αυτό ενισχύσεως, χαρακτηριστικά που δεν έχει το βούτυρο της προσφεύγουσας, καθότι παρασκευάζεται πάντοτε κατά 65 % από βούτυρο και κατά 35 % από κρέμα.

81 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει λυσιτελώς ότι ο περιεχόμενος στον κανονισμό 2991/94 ευρύτερος ορισμός του βουτύρου περιλαμβάνει το ανασυστημένο βούτυρο. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός αυτός δεν εντάσσεται στον τομέα των μέτρων παρεμβάσεως που σκοπούν να διευκολύνουν τη διάθεση των κοινοτικών πλεονασμάτων βουτύρου. Επιδιώκει τον στόχο της προστασίας και πληροφορήσεως του καταναλωτή. Σκοπεί να διευκολύνει την επιλογή του μεταξύ προϊόντων που είναι εν γένει συγκρίσιμα ως προς την περιεκτικότητά τους σε λιπαρές ουσίες, αλλά που διακρίνονται ανάλογα με το αν οι χρησιμοποιηθείσες λιπαρές ουσίες είναι φυτικές ή ζωικές (έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού). Εξάλλου, για να αποφευχθεί η σύγχυση του καταναλωτή, περιορίζει τη χρησιμοποίηση των όρων «βούτυρο» και «μαργαρίνη» σε ορισμένες κατηγορίες προϊόντων που καθορίζει (ένατη αιτιολογική σκέψη). Τέλος, η προσφεύγουσα αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, καίτοι ο περιεχόμενος στον κανονισμό 2991/94 ορισμός του

βουτύρου καλύπτει το προϊόν της, περιλαμβάνει και πολλά άλλα προϊόντα που, ανεξαρτήτως της τροποποιήσεως που έγινε με τον επίμαχο κανονισμό, δεν είναι επιλέξιμα για την ενίσχυση που προβλέπει ο κανονισμός 570/88.

82 Κατά συνέπεια, ο επίμαχος κανονισμός δεν αφορά το προϊόν που παρασκευάζει η προσφεύγουσα, το οποίο περιλαμβανόταν πάντοτε στον περιεχόμενο στο άρθρο 9α του κανονισμού 570/88 ορισμό του ενδιαμέσου προϊόντος.

83 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι ο επίμαχος κανονισμός την αφορά άμεσα και ατομικά, οπότε στερείται εννόμου συμφέροντος να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.

84 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να χρειάζεται να δοθεί συνέχεια στο υποβληθέν από την προσφεύγουσα αίτημα περί προσκομίσεως εγγράφων ούτε να αναλυθούν τα άλλα επιχειρήματα που ανέπτυξαν η προσφεύγουσα και η Επιτροπή.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της προσφεύγουσας στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

García-Valdecasas Azizi Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιανουαρίου 1997.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas